

בש"פ 2008/23 - פבל קוטלר, נמרוד בלכמן, חן מלכה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2008/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשים: 1. פבל קוטלר
2. נמרוד בלכמן
3. חן מלכה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 8.2.2023 שניתנה במסגרת תה"ג 46153-11-21 על ידי כב' השופטת שירלי רנר

תאריך הישיבה: י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023)

בשם העורר 1: עו"ד גלית רוטנברג
בשם העורר 2: עו"ד ד"ר איתן פינקלשטיין; עו"ד ד"ר ליה פלוס
בשם העוררת 3: עו"ד סיוון רוסו
בשם המשיבה: עו"ד ינאי גורני; עו"ד תום וינד; עו"ד איילת לוי

החלטה

לפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת שירלי רנר) מיום 8.2.2023, אשר עסקה בבקשות שונות שהגישו העוררים, נגדם מתנהל הליך הסגרה לגרמניה, לפי הפרשנות המרחיבה שניתנה לתקנה 8 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), התשל"א-1970 (להלן: תקנה 8 לתקנות ההסגרה) בבש"פ 501/09 מאיו נ' היועץ המשפטי לממשלה (10.05.2009) (להלן: עניין מאיו).

הערר מתייחס לשתיים מתוך הבקשות שהגישו העוררים לבית המשפט קמא: האחת, בקשה לקבלת רשימת

מילות החיפוש שעל פיהן הועברו חומרים מתוך המדיה הדיגיטלית שתפסה משטרת ישראל לרשויות החקירה בגרמניה (להלן: הבקשה בעניין מילות החיפוש); השנייה, בקשה להורות על השבת מסמכים וחומרי מדיה שנתפסו על ידי משטרת ישראל, והועברו לגרמניה, מבלי שנותרו עותקים מהם בישראל (להלן: הבקשה להחזרת החומרים). בית המשפט קמא דחה את הבקשות הללו בעיקר לאור העיתוי בו הועלו, ואולם לגישתי, מן הראוי היה לדחות אותן גם לגופם של דברים.

תקנה 8 לתקנות ההסגרה קובעת כדלהלן: "הוגשה עתירה - רשאי המבוקש או סניגורו לעיין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר ולקבל את שמות העדים שבדעת העותר להשמיע בעת הדיון בעתירה ונושא עדותם". בפסיקת בית משפט זה נקבע כי מכוח הוראה זו על המשיבה להעביר למבוקש ההסגרה לא רק חומרי חקירה בהם נתמכה בקשת ההסגרה, דהיינו חומרים שהועברו על ידי המדינה מבקשת ההסגרה, אלא גם תוצרי חקירה שנערכה בישראל, ככל שהם רלוונטיים להגנת מבוקש ההסגרה מפני בקשת ההסגרה, להבדיל מחומרים הרלוונטיים לצורך התגוננות בפני ההליך גופו (ראו עניין מאיו, פסקאות 9 - 13 לחוות דעתו של השופט אדמונד לוי; בש"פ 4953/21 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקאות 11 - 13 (להלן: עניין כהן)). הבקשות מושא ערר זה מתייחסות לחומרים מהסוג השני בלבד.

ככל שמדובר בבקשה בעניין מילות החיפוש, הרי שברור כי מדובר ב"מסע דיג" במטרה לקדם "מסע דיג", וככזה אין מקום להתיירו. כפי שקבע השופט יוסף אלרון בעניין כהן, כאשר מדובר בבקשה מכוח תקנה 8 לתקנות ההסגרה להעברת חומרי מדיה דיגיטלית שנתפסו על ידי משטרת ישראל (מחשבים, טלפונים ניידים וכיו"ב), אין די בטענה בעלמא, כי המידע המצוי בהם עשוי להעלות ראיות רלוונטיות להגנה מפני בקשת ההסגרה, אלא יש להצביע על חומרים מסוימים המצויים בתוך המדיה הדיגיטלית המוחזקת בידי רשויות החקירה הישראליות, שיש להם רלוונטיות למטרה זו. במקרה דנן, הבקשה לקבלת מילות החיפוש היא בגדר "ירייה באפלה", שכל תכליתה לאפשר להגנה להגיש לאחר מכן בקשה נוספת במטרה לאתר חומרים שאין לעוררים בשלב זה כל מושג בדבר מהותם, ואשר גם לאחר קבלת מילות החיפוש לא יתברר להם אופיים. הוא שאמרנו - "מסע דיג" במטרה לקדם "מסע דיג".

ככל שמדובר בבקשה להחזרת החומרים, הרי שהיא חורגת מגדר הבקשות אותן ניתן להגיש לפי תקנה 8 לתקנות ההסגרה. החומרים בהם מדובר אינם מהווים חלק מחומר חקירה עליו התבססה בקשת ההסגרה שהגישה ממשלת גרמניה, ואין הם כיום בגדר חומרים המצויים בידיה או בשליטתה של מדינת ישראל. בכך, די על מנת להוציאם מגדר בקשה לגילוי מידע "הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר" לפי תקנה 8 לתקנות ההסגרה. ויובהר, טענת המערערים לפיה העברת החומרים לידי רשויות החקירה הגרמניות נעשתה שלא כדין, כמו גם דרישתם כי מדינת ישראל תפעל להשבת החומרים האמורים לידיה, הם נושאים אותם יש לברר במסגרת הליכים מתאימים, ולא אגב בקשת גילוי לפי תקנה 8 לתקנות ההסגרה. כך, למשל, כפי שקבע בית המשפט קמא, את הטענה ל"הגנה מן הצדק" בשל פגמים בהעברת החומרים האמורים ניתן וראוי לברר במסגרת הליך ההסגרה גופו.

לאור האמור, דין הערר על שני חלקיו, להידחות.

ניתנה היום, י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023).

